

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 79 af 19. Marts 1930, jfr. Lov Nr. 91 af 31. Marts 1936, om Oprettelse af et Fiskerivraad.

Der staar i den gældende Lov, at Loven skal forelægges til Revision i indeværende Rigsdagssamling, og da det fremdeles er ønskeligt, at Loven fortsætter, og da der ikke er nogen Anledning til at ændre den, foreslaas det her, at Fristen for Revision forlænges med 6 Aar til Rigsdagssamlingen 1947—48; det er den samme Forlængelse, som Loven blev undergivet sidste Gang.

Jeg skal tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Formanden: Derefter har Undervisningsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte 5 Lovforslag om Ungdomsundervisningen, nemlig *Forslag til Lov om Folkehøjskoler og andre tilsvarende Skoler for den voksne Ungdom, Forslag til Lov om Ungdomsskoler for den ufaaglærte Ungdom, Forslag til Lov om Efterskoler, Forslag til Lov om Tilskud til Aftenskoler og Forslag til Lov om Husholdningsskoler og Husholdningsseminarer m. m.*

Alle disse Lovforslag har til Formaal at støtte og udbygge Folkeoplysningen i vort Land. De er grundigt forberedt gennem Udvalgsbehandling i Ungdomsskoleudvalget, og for Husholdningsforslagets Vedkommende i Husholdningskommissionen, og Lovforslagene bygger i alle Hovedtræk paa de Betænkninger, Ungdomsskoleudvalget og Husholdningskommissionen har afgivet. Folkeoplysningen er vort Folks største Løftestang. Det var det folkeoplysende Arbejde i Barneskolen og andre Skoler, der gjorde de store Fremskridt i forrige Aarhundrede mulige. Det er Folkeoplysningen — dette at faa hver enkelt Borger uddannet til at fylde sin Plads i Livet —, der skal bære vort Folk gennem kommende Tidens Vanskeligheder.

Spørgsmaalet om Ungdommens Uddannelse og Undervisning er altid et vigtigt Problem for et Folk, men det er særlig betydningsfuldt netop nu, hvor saa meget nyt er under Udvikling. Det maa derfor være Opgaven at finde Former for Uddannelse og Undervisning, saa Ungdommen kan vækkes til Forstaaelse af Tidens Krav og til Ansvarsfølelse over for Folk og Land.

I Ungdomsudvalget mødte vi med forskellige Meninger om Spørgsmaalet, men vi fandt inden længe et fælles Grundsyn. Vi var alle enige om, at Skolen for den modne Ungdom skulde bygge paa Folkehøjskolens Grundlag. Det skulde være en Skole, hvor det almene, det folkelige, var sat i Høj-sædet, ikke en neutral Skole, men en Skole, der byggede paa et Livssyn, en Idé. Det maatte saa tillige være en Forudsætning, at denne Skole var en Skole, hvor de unge frivilligt mødte. Folkehøjskolen er i høj Grad de særprægede Personlighedens Skole. Dens Styrke er dens Rummelighed, dens Uensartethed og dens indre Frihed, og denne indre Frihed ved Tilrettelæggelsen af Undervisningen skal ikke i mindste Maade ændres. Det vilde være at angribe Livsnerven i Folkehøjskolen. Det er ikke Højskolens Opgave at uddanne de unge til en Livsstilling, men det er Opgaven at vække Ungdommen, at give de unge Interesser og kalde paa deres Ansvarsfølelse over for det Samfund, de tilhører, og hvor de som frie Borgere skal have Medansvar for Landets og Folkets Trivsel og Udvikling.

Folkehøjskolen er ikke noget ukendt nyt. I snart hundrede Aar har denne særprægede Skole virket i det danske Folk, og alle vil i Dag anerkende dens Betydning.

Bag dette Forslag ligger hos mig Ønsket om at give bedre Arbejdsmuligheder for de Kvinder og Mænd, der bruger deres Evner og Kræfter i Folkehøjskolens Tjeneste, og der ligger tillige bag dette Forslag Ønsket om, at flere og flere unge skal drages til Højskolerne, ikke alene fra de Kredse, hvorfra de fleste af Højskolernes Elever hidtil er kommet, men fra alle Kredse af Befolkningen, idet vi maa erkende, at Højskolen har haft og fremdeles vil have stor Betydning for dansk Ungdoms Opdragelse og Uddannelse, og at Højskole-tanken har en væsentlig Andel i Grundlaget for dansk folkeligt Liv i Dag.

Forudsætningerne for, at Højskolerne kan samle flest mulig unge, er, at de virker dragende paa de unge, og at det ikke er for vanskeligt for disse at komme paa Højskolen. I saa Henseende er flere Forhold udfredsstillende under den gældende Højskolelov.

For det første er det for vanskeligt at oprette eller overtage en Højskole. Den gældende Lov bestemmer, at en Højskole først kan faa direkte Statstilskud og Statsunderstøttelse til sine Elever, naar den har været i Virksomhed i 2 Aar med et vist Antal Elever. Det er klart, at en saadan